

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. 5. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Pekárka a přísedících Jany Posavádové a JUDr. Ing. Petra Holátka

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], okres [okres], t. č. ve Vazební věznici MS ČR v [obec],

je vinen, že

v období od přesně nezjištěné doby roku 2017 do dne 4. 11. 2018 v [obec], nejprve na ubytovně [anonymizováno], ul. [ulice a číslo], později na ubytovně [část obce], [ulice a číslo], v úmyslu svého sexuálního uspokojení minimálně jednou do měsíce, později již nejméně jedenkrát týdně, v přesně nezjištěném počtu případů vykonával soulož na své dceři, poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], která mu byla svěřena do péče rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 6. 2017 č.j. [číslo jednací], jejíž věk znal, a to zejména tak, že ji vysvlékl ze spodního prádla, přilehl k ní do postele, kdy poškozená byla k němu otočena zády, ležíc na boku, takto se k ní přitiskl a zezadu jí zasunul pohlavní úd do její pochvy; v počátku zneužívaje snížených rozumových schopností poškozené, její důvěry, kterou v něho jako ve svého otce měla, jejího nízkého věku a jemu odpovídající dosavadní neznalosti sexuální problematiky, v důsledku čehož nebyla schopná racionálně posoudit jeho jednání a nebyla si vědoma jeho škodlivosti a protiprávnosti, a tudíž se jeho jednání neměla důvod účinně bránit, čímž tak zneužil její bezbrannosti,

tedy

- úmyslně jiného donutil k pohlavnímu styku souloží zneužívaje jeho bezbrannosti a čin spáchal na dítěti,
- úmyslně vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

- úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku,
- přečin soulož mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], t.č. bytem [adresa], nemajetkovou újmu v penězích ve výši 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], odkazuje se zbytkem uplatněného a soudem nepřiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V předmětné trestní věci konal Krajský soud v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře tři hlavní líčení, a [anonymizováno] ve dnech 25. 4. 2019, 26. 4. 2019, 10. 5. 2019 a 13. 5. 2019. Vyslechl k věci obžalovaného, svědky [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Bc. [jméno] [příjmení] – [příjmení], dále vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie MUDr. Želmíru Herrovou, resp. znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie Mgr. Miroslava Macho. Se souhlasem procesních stran byl proveden důkaz přehráním kamerového a zvukového záznamu pořízeného o výslechu poškozené [jméno] [příjmení] a podle § 211 odst. 1 trestního řádu byly přečteny protokoly o výpovědích svědků, a to osob mladších 18 let [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a dále protokol o výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení]. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byl za souhlasu procesních stran přečten úřední záznam o podaném vysvětlení sepsaný s [jméno] [příjmení]. V rámci konaných hlavních líčení postupem podle § 213 odst. 2 trestního řádu byly přečteny vazební materiály (č.l. 22-31 spisu), protokol o výslechu osoby zadržené (č.l. 32-33 tr. spisu), protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č.l. 114-118 tr. spisu), odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č.l. 121-125), úřední policejní záznamy vč. informace z ubytovny [anonymizováno] (č.l. 135-144), spisový materiál oznámení o přestupku (č.l. 145-151), zpráva úřadu práce (č.l. 155, 157), zpráva Městského úřadu Tábor odboru sociálních věcí (č.l. 162-165), zpráva Základní školy a mateřské školy [okres] (č.l. 166-168, 176, 179 tr. spisu), rozsudek Okresního soudu v Táboře sp. zn. [spisová značka] ze dne 16.6.2017 (na č.l. 172-175), zpráva Mateřské školy a základní školy [okres] (č.l. 179 tr. spisu), pracovní hodnocení obžalovaného [jméno] [příjmení] č.l. 181, lékařské zprávy (č.l. 185, [číslo]), zpráva Centrální evidence vězňených osob (č.l. 191-192), opis evidence přestupků na obžalovaného (č.l. 201 tr. spisu), opis evidence rejstříku trestu fyzických osob (č.l. 202 tr. spisu).

2. Po provedeném dokazování v průběhu hlavních líčení byl zjištěn následující skutkový stav:

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v období od přesně nezjištěné doby nejméně od 25. 7. 2017 do dne 4. 11. 2018 v Táboře, nejprve na ubytovně [anonymizováno], ul. [ulice a číslo], později na ubytovně [část obce], [ulice a číslo], v úmyslu svého sexuálního uspokojení minimálně jednou do měsíce, později již nejméně jedenkrát týdně, v přesně nezjištěném počtu případů vykonával soulož na své dceři, poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], která mu byla svěřena do péče rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 6. 2017 č.j. [číslo jednací], jejíž věk znal, a to zejména tak, že ji vysvlékl ze spodního prádla, přilehl k ní do postele, kdy poškozená byla k němu otočena zády, ležíc na boku, takto se k ní přitiskl a zezadu jí zasunul pohlavní úd do její pochvy; v počátku zneužívaje snížených rozumových schopností poškozené, její důvěry, kterou v něho jako ve svého otce měla, jejího nízkého věku a jemu odpovídající dosavadní neznalosti sexuální problematiky, v důsledku čehož nebyla schopná racionálně posoudit jeho jednání a nebyla si vědoma jeho škodlivosti a protiprávnosti, a tudíž se jeho jednání neměla důvod účinně bránit, čímž tak zneužil její bezbrannosti.

4. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v přípravném řízení jak v rámci své výpovědi při rozhodování soudce o jeho vzetí do vazby, tak poté při svém výslechu před vrchním komisařem využil svého práva a k věci nevypovídal. U hlavního líčení dne 25. 4. 2019 obžalovaný k věci poměrně obsáhle vypovídal, přičemž se ke stíhanému jednání nedoznal. V rámci své výpovědi vyjádřil výrazný nesouhlas s tím, jak se matka [jméno] [příjmení] starala o své děti. [jméno] [příjmení] nepouštěla ven, zakazovala jí s ním se stýkat a dokonce byl účasten toho, když [jméno] [příjmení] šahala nezletilé na prsa. Jelikož bývalá družka přišla o bydlení, tak mu sociální pracovnice [jméno] [příjmení] navrhla, aby si dcery vzal do své péče. Rozhodnutím Okresního soudu v Táboře mu byla do péče svěřena [jméno] a posléze i [jméno] [příjmení]. S dcerami bydlel nejprve na ubytovně [anonymizováno], poté v ubytovně v [část obce]. Na ubytovně [anonymizováno] bydlela i [jméno] [příjmení], se kterou nevycházel, jmenovaná tam měla své děti, které tam dělaly nepořádek. Velmi nevhodně se chovala zejména dcera paní [příjmení] [jméno]. Obžalovaný se vůči tomu ohradil a od té doby s [jméno] [příjmení] nevycházel. Paní [příjmení] jej viděla, jak se s dcerou objímá a vznikly drby, že jí osahává a že s ní spí. Skončilo to na policii, kde on a dcera řekli, že to není pravda a paní [příjmení] byla uložena pokuta. Nějakou dobu s nimi na ubytovně bydlela [jméno] [příjmení], se kterou chodil, a této se měla [jméno] svěřit s tím, že před vyzvednutím ze školy chodí s nějakým chlapcem na byt. On to neřešil, když se dcery zeptal, tak odpověděla, že [jméno] [příjmení] lže. Když se přestěhovali do [část obce], tak se staral i o dceru [jméno]. [jméno] byla občas neposlušná, stalo se i to, že se nevrátila domů, takto nahlásil na policii. [jméno] [příjmení] posléze řekl, že [jméno] u sebe nechce, že jí dá do dětského domova, protože dělá potíže jak ve škole, tak i doma. Paní [příjmení] mu řekla, ať počká a [jméno] do domova ještě nedává. Pomluvy od paní [příjmení] se šířily po ubytovně i po městě, byl označován, že se svou dcerou spí a že jí osahává. Dcera si mezitím, když bydleli na ubytovně [anonymizováno], stěžovala, že jí bolí v rozkroku, zjistili, že tam má zduřeninu. Šli na prohlídku ke gynekologovi, kde se mimo jiné zjistilo, že je těhotná. Po nějaké době opět nastoupil do práce, a to do čínské restaurace, kde měl kamaráda. S tím se domluvili, že to oslaví. V pátek si dojednali schůzku v [část obce], v průběhu večera oslavovali a tancovali. Tento známý nabídl dcerám peníze, aby s ním šly tancovat, [anonymizováno] s ním netancovala, jen [jméno] a [jméno], která byla kamarádkou jeho dcery [jméno]. S tímto přítelem pili hodně alkoholu, on vypil asi celý rum a pár piv. Pak šli na diskotéku do [anonymizováno], kde v zábavě pokračovali, známý odešel kolem 3. hodiny, on tam zůstal déle, asi kolem 4. či 5. odcházel zpět na ubytovnu do [část obce]. Šel pěšky, zabouchal na okno, jelikož dveře byly zamčené. Jedna z dcer mu otevřela, která to byla, neví. Vešel do pokoje, svlékl se tak, že byl nahý a vlezl do postele za svou menší dcerou [jméno] [příjmení]. Lehl si k ní, nevěděl však, že je nahý, prostě si tak lehl v tom stavu, byl opilý. Ráno, když se vzbudil, tak zjistil, že nemá nic na sobě. Jeho dcera čekala na svou kamarádku [jméno], se kterou byla domluvena, že si půjdou koupit věci za peníze, které jim dal ten jeho známý. Tak tam vstoupily a viděly trenky, že leží na posteli a bylo jim to divné. [příjmení] [jméno] si toho poprvé nevšimla, [jméno] ano. [jméno] si toho všimla, až když přišla potom z venku, že tam jsou ty trenky pořád položené. Jelikož vstal a chtěl se jít vykoupat a zjistil, že je nahý, vzal ručník, omotal

si ho kolem sebe a šel do koupelny. V tu dobu tam měli opravovat bojler, vykoukl, slyšel rámus a viděl, že skutečně bojler spravují. Zalezl proto zpět nahý s omotaným ručníkem a mezitím přišla dcera, vracela se s [jméno] z nákupů do pokoje a v tu chvíli jak otevřela prudce dveře, které nebyly zamčené, což on nevěděl, a snažil se obléci, to však nestihl, proto ručník upustil, trenky také a skočil pod deku ke své dceři [jméno]. Skočil k ní tak, že u ní byl natěsno, byl nahý. Dcera [jméno] to viděla, dokonce spatřila i jeho nahý zadek. Tohle přiznává, je to pravda, byl pod dekou u své dcery [jméno] nahý. Jelikož se styděl před její kamarádkou i před dcerami, proto se tak zachoval, nebyla jiná možnost. Dcera v tu dobu ještě spala, netušila, že je u ní nahý. [jméno] přišla, začala budit [jméno], o něčem si povídaly, nejspíš o tom, že je vedle ní nahý. On dělal, že spí, [jméno] však neřekl, že se chtěl jít vykoupat, a že se proto pod deku schoval. Mlčel, protože se styděl. Dcera [jméno] nevěděla, proč je nahý pod dekou, tudíž usoudila, že měl s [jméno] sex. Je také pravdou, že na ubytovně v [část obce] se našly osušky, na kterých bylo nalezeno jeho sperma. Nepopírá to, jelikož chodil každodenně do práce, neměl čas na ženy, tak v nočních hodinách, když dcery spaly, si pouštěl na DVD porno a dělal si své chvílky. Do těch hadrů utíral své sperma. Je také pravda, že svou vinu přiznal u sexuologického výsledku, protože když probíhalo to promítání a další různé vyšetřování, tak se cítil popravdě jako zneužitý, protože ty fotky byly nechutné. U znalkyně proti sobě křivě vypověděl, že měl s dcerou asi 3x sex. Svě dceři [jméno] neubližoval, netýral jí, nebil jí, kdyby to tak bylo, našly by se důkazy na jejím těle. Není pravda, že by jí znásilnil či by jí osahával. Jelikož [jméno] [příjmení] měla zkušenosti s trestnou činností, takto bylo proti němu zkonstruované ze strany této rodiny, která věděla, že svou dceru [jméno] chce dát do dětského domova. Domnívá se, že paní [příjmení] pověřila svoji vnučku [jméno], aby využila svou sestru k tomu, aby jej označila, že ji znásilnil, z toho důvodu, že [jméno] měla skončit v dětském domově. Tak jí [jméno] s tímto vypomohla. K dotazu soudu obžalovaný dodal, že v přípravném řízení nevyprávěl, jelikož se na to necítil. To, co je uvedeno v obžalobě, není pravda, jak již uvedl, ten den přišel opilý z diskotéky, a když do místnosti přišla [jméno] s [jméno], on byl nahý, styděl se, skočil pod deku své dcery [jméno]. Proč se nevrátil na místo, kde původně ležel, neví, v té rychlosti o tom nepřemýšlel, chtěl se pouze skrýt. [jméno] ležela na boku a spala, on k ní skočil a byl k ní přitisknutý. Proč se k ní přitiskl, neví, prostě byl u ní blízko. Když děvčata přišla dovnitř, tak se od [jméno] odstrčil, odskočil, lekl se, aby si holky nemyslely, že s ní má pohlavní styk. Ke [jméno] se předtím přitiskl levým bokem a pak se od ní odstrčil. [jméno] viděla jeho nahý zadek, protože jak se odstrčil, tak si lehl pod tu druhou deku a nepřikryl se celý. [jméno] pak seděla u televize a hrála si s telefonem. Kamarádka [jméno] [jméno] tam přišla, neviděla, že byl na [jméno] přitisknutý. Ta viděla, když už byl od ní dál odstrčený. Když tam byla děvčata, tak nic neříkal, v tu chvíli se styděl, proto mlčel. [jméno] mu řekla, tati jak ti je, on jí řekl, že špatně. Pak s kamarádkou odešla a následně přišla [jméno] a řekla, že dcera u ní byla a že jej tam viděla nahého. [jméno] je teta [jméno]. Nikdy předtím se nestalo, že by u dcer ležel nahý. Pokud dcera [jméno] vypověděla, že s ní měl opakovaně pohlavní styk, tak si to vysvětluje tak, že to udělala pro záchranu své sestry. A to proto, že chtěl dát [jméno] do dětského domova, o čemž věděla i paní [příjmení]. [příjmení] [jméno] pohlavní styk neměl, a to i přesto, že se zjistilo, že byla těhotná. Byla na potratu, vše proběhlo v pořádku. Když se [jméno] ptal, s kým přišla do jiného stavu, tak tvrdila, že neví. To řekla i na gynekologické prohlídce. V té době jí už bylo 15 let. Z jakého důvodu byly nalezeny sliny [jméno] na jeho trenýrkách, neví, vysvětluje si to tak, že často smrkávali do hadrů, které byly po ruce. Když má někdo rýmu, tak si vezme čistý hadr, jakýkoliv a smrká kamkoli. Utíral i své menší dcery do hadrů, stalo se, že i do trenek. Nemyslí si, že jeho bývalá družka [jméno] [příjmení] má nějakou roli v tom, jak vypovídala dcera [jméno]. [příjmení] [jméno] chodila do centra [anonymizováno], bydleli na penzionu [anonymizováno] a pak i v [část obce]. Když bydleli v [část obce], tak tam byla dcera asi jen dvakrát. O výsledky šetření se zajímal, myslel si, že mu to sociální pracovnice na OSPOD řekne, ale nedošlo k tomu. Na ubytovně v [část obce] byly v místnosti tři postele, dvě byly spojené, bylo to takové letiště. Tam spala dcera [jméno] a [jméno], on spal na posteli sám. [jméno] se tam však spalo špatně kvůli [jméno], která se roztahovala na posteli, proto jí nabídl, ať si jde lehnout místo něho a on si lehl za [jméno]. Když byla [jméno] těhotná, tak bydleli ještě na ubytovně

[anonymizováno], ale pak i v [část obce]. Když byli na ubytovně v [část obce], tak šla [jméno] na operaci s cystou a pak na potrat. [jméno] [příjmení] s nimi bydlela pouze na penzionu [anonymizováno].

5. Z výsledku osoby mladší 18. let [jméno] [příjmení], který byl proveden ve speciální výslechové místnosti Policie ČR a ze kterého byl pořízen audio a video záznam a přepis, vyplývá, že v současné době je umístěna u babičky, kde je ještě se sestrou. U otce není proto, že s ním měla sex. Kdy to bylo poprvé, si nepamatuje, bylo jí ale 14 let a poprvé se to stalo na ubytovně [anonymizováno]. Šla si lehnout, tat'ka přišel k ní, stáhl jí kalhotky. Byl trošku opilý. Ona měla na sobě pyžamo, které se skládalo z tepláků a trička. Nejprve jí tedy sundal tepláky a pak kalhotky. Otec měl na sobě kalhoty a tričko. Sundal si kalhoty, pod kterými měl trenky, které si následně vysvlékl. Poté si otec lehl k ní na postel jakoby za ní. Ležela k němu zády a pak jí strčil penis do vagíny. Otec jí nijak nevyhrožoval, nesnažil se jí fyzicky ublížit, nedržel jí ruce nebo nohy. V tom se začal hýbat, trvalo to asi 20 minut. Když vyndal penis, zda z něj něco teklo, to si nepamatuje. Po 20 minutách, když to skončilo, tak se oblékla a šla ven. To se pak opakovalo, asi tak jednou za měsíc. Nikomu se s tím nesvěřila, bála se, že by jí otec zbil. V minulosti ji někdy bil, ale ne moc. Dělo se to tak jednou měsíčně, vždy na ubytovně [anonymizováno] a probíhalo to tímto způsobem. Pak se z ubytovny [anonymizováno] přestěhovali do [část obce] a tam to pokračovalo. Vždy jí otec svlékl a lehl si k ní do postele. Většinou to bylo stejné, že by mu něco vyteklo z penisu, si nevšimla. V těch [část obce] pak jednou přišla, do místnosti, sestra [jméno], která viděla, jak jí otec strká penis do vagíny. Sestra to pak šla říct na Policii. V těch [část obce] se to dělo tak jednou za týden. Bylo to asi od června letošního roku do současné doby, bylo jí již 16 let. Otec jí na ubytovně ve [anonymizováno] neomezoval, neučil se s ní, připravovala se sama. O všem se dozvěděla její matka, a to od babičky dopisem. Na ubytovně s nimi žila ještě přítelkyně otce.

6. Z protokolu o výsledku svědka osoby mladší 18 let [jméno] [příjmení] vyplývá, že její matka [jméno] [příjmení] jí říkala, že si myslí, že [jméno] spí s otcem, že to říkají všichni. Matce říkala, že to není pravda, že jí nevěří. K otci se nastěhovala až na ubytovnu v [část obce], protože matku zavřeli do vězení. Zpočátku to bylo normální, bydleli v jednom pokoji, ona, [anonymizováno], [jméno] a tat'ka. Měli 2 spojené postele, tam spaly holky, otec spal na samostatné posteli. Asi po 14 dnech jí otec řekl, že si má lehnout na jeho postel, že to tam pro ni bude lepší a líp se vyspí do školy. Takže začala spát na otcově posteli, pak spala [anonymizováno], [jméno] a tat'ka. Vždy večer otec [jméno] přendal na kraj a lehl si ke [anonymizováno]. Viděla, že otec sahá [anonymizováno] na zadek a říká jí, co má dělat, aby měla velká prsa, že by měla jíst cibuli. Vždy jí sahal na zadek, nikam jinam. [anonymizováno] chodila pro [jméno] do školky, a pak za otcem do práce. Takže ony tři chodily domů společně, pak ale [anonymizováno] vyhodili ze školky, protože jí otec nezaplatil obědy, tak musela být doma a [anonymizováno] hlídala buď ona, nebo [jméno]. Když [anonymizováno] nepřišla za otcem do práce, tak pak říkal, že na ubytovně nahání kluky a že na něj nemá čas. Když otec nešel do práce, tak doprovázel [anonymizováno] do školy, pak na ni čekal před školou, na ni takhle nečekal nikdy. [anonymizováno] nemohla chodit ven, nemohla chodit na facebook, když měla telefon, nebo se šla koupat, tak s ní chodil až ke dveřím, hlídal jí. Vždy, když takto šel s [anonymizováno] do koupelny, tak jí říkal, že jí bude hlídat, aby se jí něco nestalo. S ní takto do koupelny nikdy nechodil, nedokáže si vysvětlit, proč se takto choval k sestře. Ten den, bylo to o víkendu minulý měsíc, šla s kamarádkou [příjmení] [příjmení] do Stop Shopu, a pak jely nazpátek, koupily květiny a nějaké oblečky pro miminko paní [příjmení]. Šly jí to odnést. Teta se jmenuje [jméno] [příjmení], bydlí také na ubytovně v [část obce]. Když tam věci odnesla, tak s kamarádkou šla k nim do pokoje. V rychlosti otevřela dveře, myslela si, že je zamčeno, ale nebylo, proto otevřela dveře. Vešla dovnitř a viděla tat'ku a [anonymizováno] jak spolu leží v posteli, bylo to na těch dvou spojených postelích. [anonymizováno] ležela k němu na boku, otec ležel břichem k jejím zadům. A vlastně jí to hned napadlo, protože viděla, že otec má u kotníků trenýrky. On se hned od [anonymizováno] otočil, takže pak byli k sobě zády a jak se pak otočil, tak mu viděla nahý zadek. Otec říkal, že je mu špatně. Byl ten den v Apollu, ale ona si myslí, že to řekl schválně, aby

to nebylo tak divné. Přirození otce neviděla. Otec byl však úplně nahý, [anonymizováno] měla tričko. Jestli měla svlečené kalhotky, to neví. Byli přikrytí jednou peřinou, že byl otec nahatý, viděla naprosto zřetelně. Snažil se přikrýt, ale bylo vidět, že je nahý. Ona koukala na [anonymizováno], měla slzy v očích. [jméno] jí řekla, „co je?“ a snažila se smát. [anonymizováno] nebrečela, ale byla taková divná, jen ležela a nic neřekla. Ona pak šla s kamarádkou k tetě [jméno] a hned jí to řekla. Teta jí sdělila, že to věděla a že [jméno] je měla taky vidět. Od tety šla za babičkou [jméno] [příjmení], které to také řekla a ta na něj začala nadávat, že je úchylák. Ona jí řekla, že už u otce nechce být, ani [anonymizováno], ani [jméno]. Mluvila nahlas, měla nervy, babička říkala, ať nahlas nemluví, že vedle je teta a ta by to mohla slyšet. Teta se jmenuje [jméno] [příjmení]. Pak se vrátila domů za [anonymizováno] a otcem, šla si lehnout, ráno šla do školy. Otec byl divnej, choval se úplně jinak, byl hodnější, asi z toho důvodu, jak to viděla. Nesnažil se jí to nijak vysvětlit, vůbec o tom nemluvil. [anonymizováno] taky nic neříkala, nebyla rozhozená, ani nebrečela. Odpoledne šla ze školy rovnou k babičce a ta jí řekla, že o tom mluvili s [jméno] [příjmení] a řekly si, že to tak nenechají, že půjdou na policii. Na policii pak všechno řekly. Poté, kdy byly na policii, tak se [jméno] ptala, zda jí skutečně otec zneužíval. Ona brečela, řekla, že je to pravda a že se to bála někomu říct, protože měla z otce strach. A že prý to mělo být od té doby, kdy k otci přišla, to jí mělo být asi tak patnáct let.

7. Z protokolu o výslechu svědka osoby mladší osmnácti let [jméno] [příjmení] vyplývá, že s matkou na ubytovně v [část obce] bydlí asi měsíc, kamarádí se [jméno], kterou zná z dřívějška, asi tak tři nebo čtyři roky. Na ubytovně se navzájem navštěvovaly, ona chodila k nim, měli tam dvě postele u sebe a jednu samostatnou postel. [jméno] spala na jedné posteli a na dalších postelích spal [příjmení], [anonymizováno] a [jméno]. [jméno] otec normálně pouštěl ven, mohla se malovat apod., [anonymizováno] vůbec. Zpočátku jí přišlo, že [příjmení] na [jméno] vůbec nezáleží. Když se [anonymizováno] koukla na nějakého chlapce, tak jí [příjmení] hned vynadal, ať na něj nekouká, co si to dovoluje. Všimla si divného chování [příjmení] a rozdílů mezi [jméno] a [anonymizována dvě slova] se třeba zeptala, zda může s nimi jít ven, [příjmení] jí to zakázal, takže ven mohla jít jen [jméno]. Domnívá se, že [příjmení] chtěl být s [anonymizováno]. Jeden večer byla u nich, tancovaly, [příjmení] to [anonymizováno] nedovolil. [příjmení] tam měl kamaráda a on jí za tanec nabízel peníze, ony to odmítly, peníze zůstaly ležet na stole. [příjmení] chodil s [anonymizováno] na záchod i se koupat, to jí říkala [jméno] [příjmení]. Když si pak vzaly peníze za to tancování, tak šly do [příjmení] [jméno], pak se vrátily na ubytovnu, otevřely dveře a [příjmení] se strašně lekl. Viděly, že [příjmení] ležel přímo u [jméno] na levém boku, [anonymizováno] ležela taky na boku. První ležela [anonymizováno], za ní ležel [příjmení]. [příjmení] se lekl, otočil se na pravý bok, byl trošku odkrytý a viděla, že byl nahý, dělal, že je mu špatně. [jméno] skoro brečela, litovala malou [anonymizováno], že se na to dívala. [anonymizováno] měla na sobě podprsenku, to však bylo ráno, když šla pro [jméno], že půjdou do obchodu. Když [anonymizováno] ležela v posteli s [příjmení], tak co měla na sobě, neví. Byla přikrytá peřinou. [příjmení] [příjmení] viděla, že je nahý, trenýrky měl pod nohama. [jméno] byla celou dobu v pokoji, jsou jí čtyři roky. Chvilí tam seděly, [příjmení] si myslel, že to vůbec neviděly, trvalo to tak tři až čtyři minuty. [příjmení] za celou dobu neřekl nic, jen opakoval, že je mu špatně. [anonymizováno] nic neříkala, jen se na ně koukla, zasmála se a zase šla pod deku. Když tam přišly, tak [anonymizováno] měla zakrytou hlavu, ale přesto ví, že ležela na boku. Řekla, „co je?“, [anonymizováno] se zasmála a zase zastrčila hlavu zpátky pod peřinu. [anonymizováno] koukaly nohy, podle toho poznala, že leží na boku. [příjmení] [příjmení] neviděla. Po nějaké době odešly k [jméno] [příjmení]. Té se s tím svěřily, ona řekla, že to věděla, podle toho, jak se [příjmení] ke [jméno] choval a že to prý matka [jméno] také říkala. Když odpoledne šly ze školy, tak s nimi jela i [anonymizováno]. [příjmení] už čekal na zastávce a řval na ní, kde je tak dlouho, že už projelo deset autobusů, přitom projel jenom jeden. [anonymizováno] nic neříkala, nemluvila, jen řekla, že jede autobusem s nimi. [příjmení] se dozvěděl až v neděli to, že ví, že spolu souloží.

8. Svědkyně [jméno] [příjmení] u hlavního líčení dne [datum] uvedla, že ví jen to, co slyšela od děvčat, které si o tom povídaly. Byla u dcery na návštěvě, pak přijela domů a sestra paní [příjmení] jí řekla, že za ní přišla vnučka [jméno] a svěřila se jí, že viděla otce a svojí sestru, jak leží v posteli. Že když otevřela dveře, tak viděla, jak se její otec otočil hned zády od [jméno], a viděla, že měl stažené kalhoty ke kotníkům i trenýrky a viděla jeho holý zadek. Pak slyšela, jak si o tom holky povídaly v pokoji, brečely a [anonymizováno] všechno řekla [jméno]. Řekla jí, že jí otec obtěžoval, znásilňoval, a že to bylo pod nátlakem. To se událo v listopadu loňského roku. Otce s [jméno] měla [jméno] vidět ještě s nějakou kamarádkou [jméno] [příjmení]. Hned si řekly, že se to musí nahlásit na policii, proto tak učinily. [jméno] děvčatům řekla, že to trvá již déle, zhruba tři roky. Ona z toho překvapená nebyla, protože v [obec] měl ten pocit každý. Každý měl ten dojem, pouze když to šel někdo nahlásit na policii, tak se s tím nic nedělalo. [příjmení] [jméno] moc ve styku nebyla, protože ona byla vždy s otcem. [jméno] byla taková divná, zamlklá, ani nepozdravila. Když se [jméno] o věci bavila se [jméno], tak plakala a říkala, že se bránila. O tom, že byla [jméno] těhotná, nic neví. Z obžalovaným měla jednou konflikt, a to v době, kdy dceři bylo dvanáct let, také se o ní pokoušel, ale k ničemu nedošlo. Nikde to nenahlásila, vyřídila si to s ním sama. Dcera jí řekla, že se jí pokoušel líbat. Obžalovanému to řekla, on se s ní hádal, neříkal, že by se něco stalo nebo nestalo, jenom se rozčiloval.

9. Svědkyně [jméno] [příjmení] slyšená u hlavního líčení dne [datum] uvedla, že celou věc nahlásila jako první na úřad, protože bydleli na jedné ubytovně společně, jednalo se o ubytovnu [anonymizováno]. Jednou jí její tříletá dcera utekla k obžalovanému do pokoje a [jméno] ležela na posteli, pan [příjmení] seděl vedle ní. V tu dobu zřejmě měla [anonymizováno] menstruaci, protože jí sahal mezi nohy a ptal se jí, ty už tam tu vložku nemáš?“. Ona měla jediná klíč od sprch na ubytovně. [anonymizováno] řekla, že pokud se bude chtít koupat, že má za ní přijít a půjčí jí klíč od sprchy. Stalo se tak jednou či dvakrát. Obžalovaný řekl, že se nepotřebuje zamykat, že si jí ohlídá sám. Když se [anonymizováno] koupala, tak [příjmení] chodil stále do sprchy. Když to nahlásila na OSPOD, tak jí nevěřili a nakonec za to dostala ještě pokutu. Jednou tedy přišla na pokoj k panu [příjmení] a viděla, jak jí sahá rukou mezi nohy, jestli tam opravdu má vložku. Že by se jí dotýkal ještě někde jinde, to neviděla. Ve chvíli kdy to uviděla, popadla holku a z pokoje šla pryč. V přípravném řízení uvedla, že [jméno] sahal obžalovaný i na prsa, víceméně to tak bylo, sahal jí od přirození nahoru. Popisovaná událost se stala v létě roku 2017. Ona od roku 2018 na ubytovně není, v lednu se odstěhovala. Poté s obžalovaným v žádném kontaktu nebyla. V době, kdy bydlela na ubytovně [anonymizováno], tak tam s obžalovaným žila nějakou dobu [jméno] [příjmení].

10. Svědky [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedla, že její mladší vnučka [jméno] k ní přišla na návštěvu a řekla, že jí musí něco říct. Sdělila jí, že byla s [jméno] doma a našla tam otce a [jméno], jak leží vedle sebe. Otec byl zády za ní, měl spodky ke kolenům, když otevřely dveře, tak se lekl, odkryl se a byl nahý. V té době [jméno] a [jméno] bydlely na ubytovně v [část obce]. Do bytu přišly s [jméno] z venku náhle a viděly [příjmení] s [jméno] ležet pod jednou dekou. [příjmení] se odkulil, byl nahý. Když to uviděly, chvilku zůstaly na pokoji, potom šly pryč. Pak k ní domů přišla sestra [jméno] [příjmení] a hned jely na policii to oznámit. S nimi tam jela i [jméno]. [jméno] s nimi nejela, ta přišla až potom s panem [příjmení]. Po výslechu jí [jméno] řekla, že se bála [příjmení], takže vypovídala jinak, druhý den se však rozhodla říci pravdu. S panem [příjmení] nikdy neměla žádný problém, dokonce mu půjčovala i peníze. Byly tam sice nějaké hádky, to bylo v době, kdy žil s její dcerou [jméno] [příjmení] a ona ty hádky urovnávala. [jméno] [příjmení] byla i na sociálce, volaly na policii, že se děje něco mezi [příjmení] a [jméno], ale nikdo jim to nevěřil. Od konce listopadu je [jméno] u ní, její psychika se zlepšila, přestěhovaly se, snaží se na věc zapomenout. Ještě než se věc začala řešit na policii, tak se [jméno] s nikým nestýkala, myslí tím s žádnými chlapci. Když byl [příjmení] v práci, tak tam děvčata zavíral, dával jim tam dokonce kyblík, aby mohly jít na malou. Že byla [jméno] v jiném stavu, o tom neví. Ví pouze to, že byla na nějaké ženské operaci s cystou. Ví o tom, že obžalovaný pil alkohol, ale jak moc, to neví. Nezaznamenala, že by [jméno] a [jméno] v té době měly zvýšený zájem o sexualitu.

11. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla u hlavního líčení, které bylo konáno dne [datum] tak, že má s obžalovaným 4 děti. Stále poslouchala, že obžalovaný měl zneužívat [jméno]. Když byla [jméno] u otce a chtěla jít za ním na návštěvu, tak [příjmení] jí do bytu nepustil, vůbec nechtěl, aby s ní byla v kontaktu. Když byla na operaci v nemocnici, tak jí také návštěvu zakázal. Když se koupala, chodil se na ní koukat, že jí rostou prsa a roste jí ochlupení. Obžalovaný se o [jméno] staral od 14 let. [jméno] nechtěla být u ní, proč, to svědkyně neví. [příjmení] jí slíbil, že jí bude kupovat telefony a další věci. Když byla [jméno] na operaci, tak jí byla navštívit, chtěla tam jít i druhý den, ale [příjmení] jí návštěvu přes paní doktorku zakázal. [jméno] žádného přítele neměla, [příjmení] by jí ani nic takového nedovolil. [příjmení] se na [jméno] koukal jinak, měl jí i radši než [jméno]. [anonymizováno] objímal, to bylo ještě v době, kdy s ním žila ve společné domácnosti. Pak od něho odešla, protože je mlátil, malé [anonymizováno] dal takovou facku, že měla otisk jeho ruky na obličejí. Začal mlátit i ostatní její děti. [jméno] [příjmení] jí pak řekla, že byla u toho, kdy se obžalovaný ptal [jméno], jestli už nemenstruuje, a sahal jí do rozkroku. Ona to chtěla řešit přes policii, měla známého policistu, který jí však řekl, že [jméno] již bylo 15 let a musela by přijít sama. Obžalovaný ještě v době, kdy žil v [obec], tak tam bydlel s 13 letou holkou. Ví to proto, že on jí to přímo řekl. Obžalovaný byl na [anonymizováno] i zlý, několikrát jí uhodil, když se jí potom zastala, tak zbil i jí. [příjmení] [jméno] se choval ještě hůř, mlátil jí. [jméno] mlátil, když jí bylo 13 -14 let. [jméno] byla taková uzavřená do sebe, když se jí řeklo at' jde, tak ona šla. Ona vždycky poslechla, [jméno] je opak. [jméno] si školní povinnosti plnila dobře, učitelky jí moc chválily.

12. Svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení] vypověděla, že v roce 2017 byla zaměstnána ve [právníká osoba] [anonymizováno], což jsou sociální služby. [anonymizováno] zná od jejich 7 let, kdy tam začala chodit. Někdy kolem roku 2013 se rodina odstěhovala, potom už [anonymizováno] do Cheironu chodila sporadicky. V roce 2017 u nich byla zkraje roku asi tak 5x, 6x, pak s ní ztratili kontakt, nicméně v říjnu 2017 za ní přišla její kolegyně z práce [jméno] [příjmení] s tím, že se na ní obrátila jedna z maminek, která měla dítě v předškolním klubu a že si měla všimnout, že [příjmení] se ke [anonymizováno] nechová otcovsky, ale spíše partnersky. Jednalo se o [jméno] [příjmení]. Co se týče [anonymizováno], tak otec s ní údajně měl sdílet manželské lože, přestože tam byla nějaká jeho přítelkyně. Proto podpořili paní [příjmení], aby podala na OSPOD svědectví, což poté učinila. Poté však musela jít před přestupkovou komisí, protože [příjmení] se ohradil, že křivě svědčila. Pokud se má vyjádřit k charakterovým vlastnostem [jméno], tak ta na ní vždy působila jako dítě, které bylo trošku při zemi, neprojevovala se, nepatřila mezi děti, které přišly do klubu a rozrazily dveře. Byla spíš tišší, seděla někde v koutě. [anonymizováno] protože byla nestarší, tak se starala o sourozence, tato role jí dost tížila. Pokud jde o rozumové schopnosti [anonymizováno], tak si spoustu věcí neuvědomovala. Působila na ní v něčem opožděně, nedávala si dohromady souvislosti, bylo to pro ní těžší, vyhledávala i společnost mladších dětí. V letech 2016 – 2017 do Cheironu chodil i chlapec jménem [jméno].

13. Z protokolu o výsledku svědkyně [jméno] [příjmení], který byl se souhlasem procesních stran u hlavního líčení přečten, se zjišťuje, že obžalovaný je velmi výbušný člověk, když se opil, tak začal vykřikovat různé vulgarity na její adresu. Vytýkal jí, že posílá její děti, aby mu klepaly na okno a nadávaly mu. Jednou, když potkala [jméno] [příjmení], tak se jí zeptala, zda ví o tom, že [příjmení] spí s dcerou [anonymizováno], [jméno] [příjmení] se pousmála a řekla, že to ví. Když pak potkala na ubytovně [příjmení], tak mu řekla, že mluvila s [jméno] [příjmení] a že se ptala na [anonymizováno], jestli jí pouští ven. [příjmení] dal hlavu dolů, ona mu řekla, že je úchylák, že spí se svou vlastní dcerou. [příjmení] se otočil a odešel na pokoj. Ještě u té hádky na ní začal [příjmení] křičet, že prodává svou dceru, ona na něho křičela, že spí s vlastní dcerou. Když pozorovala [anonymizováno], která šla například v ubytovně po chodbě, tak pokud potkala ženu, tak se chovala normálně, pokud proti ní šel chlapec či kluk, tak měla hlavu dole. [anonymizováno] byla pořád na pokoji, nebo chodila s malou [jméno]. [příjmení] [jméno] hlídat, nicméně nikdy neviděla, že by se jí nějak intimně dotýkal. [anonymizováno] se jí také s ničím nikdy nesvěřila, neviděla na ní žádné

zranění. V době, kdy bydleli na jedné ubytovně, tak [příjmení] pracoval u vietnamců, odcházel v 09:00 hodin, přicházel tak v 18:00 hodin. [anonymizováno] byla pořád na pokoji.

14. Se souhlasem procesních stran byl dále podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečten úřední záznam o podaném vysvětlení s [jméno] [příjmení], který uvedl, že když chodil do práce do Kovosvitu, tak mu chlapi říkali, že [příjmení] spí s malou [anonymizováno]. [příjmení] to své přítelkyni [jméno] [příjmení] řekl. [příjmení] zakazoval [anonymizováno] se s mámou stýkat, dělal to schválně, aby jí nemohla nic říct. Postupem času k nim přestal dávat i [anonymizováno]. Někdy v březnu byl s paní [příjmení] na sociálce, kde jim [příjmení] řekla, že má podezření na to, že [příjmení] zneužívá [anonymizováno]. Sociálka nic neudělala, předvolali si [příjmení] a ten pak na paní [příjmení] podal trestní oznámení.

15. Ze znaleckého posudku znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie Mgr. Miroslava Macho soud zjistil, že v rámci normy imponuje osobnost posuzované [jméno] [příjmení] spíše jako extrovertně laděná, bezprostřední, klidná, citově odolná. Ve vztahu k druhým je otevřená, přátelská, pozorná, má potřebu sociálního přijetí, je druhými snadněji ovlivnitelná. Emoce prožívá v nižší intenzitě s převahou optimistického ladění a pozitivních emocí, které ventiluje přiměřeně. Její vlastnosti jsou spíše stálé, je zodpovědná, dodržuje závazky a pravidla, nemá neshody a konflikty s druhými, oficiální nařízení a autority respektuje. Rozumové schopnosti posuzované jsou ve srovnání se stejně starou populací celkově v pásmu výrazného podprůměru, její výkon odpovídá výkonu 8 letého dítěte. Ve struktuře diagnostických schopností dosahuje nejnižších hodnot verbální inteligence, v názorové inteligenci je na tom o trochu lépe. Posuzovaná má výrazně podprůměrné psychomotorické tempo, slovní zásobu, míru jazykocitu, verbální vztahovou logiku i zásobu všeobecných vědomostí. Analýza i syntéza je výrazně podprůměrná, abstrakce a generalizace na základní úrovni. Posuzovaná vykazuje povrchní způsob uvažování, závěry činí na základě první, zjevné, nikoli nejdůležitější podobnosti, hůře rozlišuje podstatné od nepodstatného, podprůměrně chápe sociální děje, hůře plánuje a pohybuje se v sociálních vztazích. Praktická početní úvaha podprůměrná. Z analýzy diagnostických schopností lze usuzovat na lehkou mentální retardaci. Mnesticke schopnosti posuzované jsou celkově v dolním pásmu průměru, pozornost a koncentrace na základní úrovni, krátkodobá audiální paměť v dolním pásmu průměru, vizuální paměť v pásmu průměru, dlouhodobá paměť na vizuální a audiální podměty průměrná, posuzovaná nemá cvičenou mechanickou paměť. Události jistě prožité si vybavuje obsahově vcelku přesně, horší vybavování prožitku a jeho časová lokalizace, není-li vázán na význačnější událost. Významné poruchy v percepci, retenci či reprodukci, které by zkreslovaly vzpomínky, nejsou patrné. U posuzované nebyly vyšetřením zjištěny náznaky fabulací, sklon k záměrnému zkreslování skutečností, ke lhavosti, či bájivosti, které by měly vliv na zkreslení jejích výpovědí. Vzhledem ke zjištěnému výrazně subnormnímu intelektu posuzované, osobnostním charakteristikám jako poddajnost, přizpůsobivost, potřeba sociálního přijetí, dále uvedené snížené schopnosti vyjádřit, když je jí něco nepříjemné, lze vyvozovat na značnou sugestibilitu posuzované. S ohledem na dlouhodobě nestabilní rodinné prostředí, včetně změn pečujících osob, lze vyvozovat i na existenční závislost posuzované na pečující osobě (v té době na obviněném). Obecná věrohodnost posuzované je méně zachovaná. Ačkoliv posuzovaná netrpí poruchou vnímání, paměti, psychózou či nadměrnou lhavostí, které by obecně a předem zvyšovaly pravděpodobnost výskytu zkreslených výpovědí, když referuje o událostech dříve prožitých, v obsahu sdělení ani při pohovoru nebyly zjištěny náznaky fabulací. Výsledky vyšetření posuzované naznačují na poruchu intelektu ve formě lehké mentální retardace, pro kterou je typický jednostranný způsob myšlení a reprodukování, nedostatek kritičnosti, nedostatečná schopnost abstrakce a operování převážně se slyšenými či naučenými soudy. Specifická věrohodnost základního obsahu svědecké výpovědi posuzované je méně zachovaná. Posuzovaná o věci spontánně nevypovídá, k události sděluje minimum informací, namísto slovní odpovědi občas hýbe pouze hlavou, doprovod při výpovědi méně koresponduje s jejími běžnými projevy. Přesto lze konstatovat, že její výpovědi o věci jsou v průběhu času z větší části obsahově stabilní,

s adekvátními detaily, s obsahově logickými navazujícími pasážemi, bez zjevných tendencí ke zveličování, s projevy podřízenosti ke konání obviněného. U posuzované nejsou patrné tendence ke mstivosti, výpověď nic hmotného nezískává, nemá tendence exhibovat mezi vrstevníky či v rámci rodiny, způsob vyjadřování je adekvátní jejím řečovým schopnostem i situaci. Posuzovaná nemá potřebu psychofarmak, poruchy spánku, poruchy příjmu potravy, výraznější labilizaci nálad či návratové vzpomínky na zneužívání ze strany otce neguje. Její ladění je převážně optimistické. Posuzovaná událost vědomě vytěsnila a nechce se k tomu vracet. Přesto nelze do budoucna vyloučit nepříznivý vliv uváděných prožitých událostí, například možný výskyt negativních a sociálních vzpomínek při navazování intimních vztahů v dospívání. K možným trvalým následkům na psychický vývoj poškozené znalec dodal, že v době, kdy se bavil s posuzovanou, tak ona situaci vnímala z hlediska studu a prožívaných emocí, tzn. věděla, že něco je v nepořádku, ale nehodnotila to jako dospívající 12 či 13 letý jedinec, který si uvědomuje ten nesoulad, ten morální rozpor, který pak vytváří psychické problémy. V situaci, kdy k tomuto dítě nedospěje, tak nemusí s tím mít žádné problémy. Ale v situaci, kdy se dostane do fáze, která souvisí s biologickým dospíváním a navazováním partnerských vztahů a uvědomění si vlastní identity a pohlavní zralosti, tak najednou může posuzované dojít kontext toho, co se stalo a může být traumatizována. Případný opakovaný výslech před soudem by byl dle vyjádření znalce pro posuzovanou vysoce stresující a taková výpověď by rozhodně nebyla vhodná.

16. Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Želmíry Herrové bylo zjištěno, že obviněný netrpěl a netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu ani závislostí na návykových látkách nebo alkoholu. Trpí zneužíváním alkoholu a marihuany, dále trpí disociální psychopatií a sexuální deviací, tzv. neúplnou sexualitou – thygatrofilií. Obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl duševní poruchou disociální psychopatií, dále zneužíváním alkoholu a marihuany a sexuální deviací – neúplnou sexualitou – thygatrofilií. Rozsah thygatrofilie spočívá v tom, že zneužíval vlastní dceru tím, že se k ní choval jako k dospělé partnerce, hlídal jí, aby se nezapletla s někým odjinud, mazlil se s ní, líbal jí, osahával jí na intimních místech, zaučoval do sféry sexuality, a jak sám uvedl, třikrát s ní soužil. Obžalovaný v době spáchání trestného činu mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání mohl ovládat podstatně sniženě z důvodu přítomnosti shora citované deviace. Obžalovaný v současné době je schopen chápat smysl trestního řízení. Jsou u něho přítomny známky sexuální deviace v sexuálních preferencích v tom smyslu, že nemá vyvinuty vlohy proto, aby mu jeho přirozené schopnosti zabránily v tom, aby se objektem jeho sexuálního zájmu stala vlastní dcera, a současně vylučuje pubertální děvčata odjinud. Prognóza dalšího sexuálního vývoje u obžalovaného bude záviset od jeho spolupráce v ústavní sexuologické léčbě, pokud bude nařízena. Sexuální deviace neměla vliv na rozpoznávací schopnosti, ale měla vliv na ovládací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu a tyto zmenšila na polovinu. Pobyt obžalovaného na svobodě, vzhledem ke zjištěným skutečnostem, je nebezpečný, z důvodu přítomnosti sexuální deviace. Obžalovaný má další mladší dcery a vyžaduje ochranné sexuologické léčení ústavní formou, přičemž nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Obecně thygatrofilie je zamilovanost do dcery. A když je člověk zamilovaný, nemůže být najednou zamilovaný do dvou osob. Stává se, že v rodině jsou tři nebo čtyři dcery a dotyčný otec vybere jenom jednu z nich. Ty ostatní nepřipadají do úvahy, ty jsou takové povahově víc dominantní, víc vědí, co chtějí, jsou rozhodnější. Ne každá dcera je vhodná. Když je submisivní a poddajná, tak je vhodnější než dominantní, která se nebojí říci něco i proti vůli otce. Obžalovaný je relativně mladý muž, mohl by mít další dcery. Dobré by bylo, aby získal náhled na to, čeho se dopustil, co se stalo, a z tohoto důvodu znalkyně navrhl ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní.

17. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika odvětví biologie bylo zjištěno, že:

ve zkoumaném materiálu z bělavých mapovitých skvrn na rubové straně předního dílu pánských trenýrek (věcná stopa [číslo]) byla prokázána přítomnost slin,

v předloženém poševním výtěru poškozené [jméno] [příjmení] nebyla specificky prokázána přítomnost spermatu.

Ze stěru stopy č. 2 (osuška) byla izolována DNA a stanoven smíšený profil DNA odpovídající více než dvěma osobám, který není vhodný k žádnému porovnání. Analýzou haplotypu Y chromozomu byl stanoven profil, který se shoduje s profilem haplotypu Y chromozomu osoby [jméno] [příjmení]. Je možno konstatovat, že se jedná o skupinovou příslušnost.

Ze stěru stopy č. 3 (trenýrky) byl stanoven profil, který se shoduje na úrovni individuální identifikace s profilem DNA osoby označené [jméno] [příjmení].

18. Ze zprávy [nemocnice] ze dne 30. 1. 2018 vyplývá, že od 24. 1. 2018 do 29. 1. 2018 byla [jméno] [příjmení] hospitalizována na dětském oddělení nemocnice, přičemž podstoupila gynekologickou operaci cysty Bartholinské žlázy, dále bylo zjištěno, že je gravidní a byla jí provedena interrupce. Na ošetření se dostavila za přítomnosti obžalovaného. Interrupci se podrobila dne 13. 2. 2018, do domácího léčení byla propuštěna dne 14. 2. 2018.

19. Skutkový stav je dále dokreslován listinnými důkazy, a to především protokolem o ohledání místa činu, tj. pokoje [číslo] na ubytovně [anonymizováno]. [jméno] [anonymizováno] (pokoj, kde bydlel obžalovaný s dcerami, včetně interiéru a vnitřního vybavení bytu) a na fotodokumentaci pořízené při ohledání místa činu jsou dále patrné stopy, které byly na místě zajištěny – pánské trenýrky, pánské tričko, osušky, tj. věci, které byly následně podrobeny odbornému vyjádření. Ze zprávy Centrální evidence vězňených osob vyplývá, že [jméno] [příjmení] nastoupila výkon trestu odnětí svobody dne 4. 10. 2018, propuštěna by měla být 4. 9. 2021. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 7. 12. 2018 vyplývá, že byly shlednuty knihy ubytovaných, a to majitelem ubytovny [jméno] [příjmení]. Bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl ubytován na ubytovně [anonymizováno] na pokoji [číslo] v době od [datum] do [datum]. Zpočátku zde byl ubytován sám. Nezletilá [jméno] [příjmení] tady byla ubytována od [datum] do [datum], od [datum] do [datum] a následně zde žila s otcem od [datum] do doby vystěhování. Společně s nimi tam ještě bydlela druhá dcera [jméno] [příjmení] [jméno]. V předmětném bytě dále s obžalovaným nepravdělně bydlela [jméno] [příjmení], a to od [datum] do [datum] s přestávkami. Spisový materiál je dále doplněn fotokopií přestupkového spisu, včetně oznámení o přestupku, kterého se měla dopustit [jméno] [příjmení] tím, že dne [datum] pomlouvala [jméno] [příjmení] v tom smyslu, že se obžalovaný chová nevhodně ke své dceři [jméno]. Ve věci byl vyslechnut obžalovaný, který jednání popřel a dále [jméno] [příjmení], která uvedla, že s otcem nespí. Věc byla ukončena dne [datum] oznámením o podezření ze spáchání přestupku [jméno] [příjmení]. Ze spisového materiálu dále vyplývají zprávy Městského úřadu Tábor, kdy byly provedeny v rámci soudního dohledu kontroly bydliště obžalovaného, přičemž v rámci tohoto dohledu nebyly zjištěny v péči obžalovaného žádné závady.

20. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 6 2017, č. j. [číslo jednací] soud schválil dohodu rodičů v tom znění, že nezl. [jméno], [jméno] a [jméno] [příjmení], byly svěřeny do péče matky, otcí byla do péče svěřena [jméno] [příjmení]. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 10. 2017, č. j. [číslo jednací] soud schválil dohodu rodičů v tom směru, že nezletilá [jméno] byla svěřena do péče otce. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 30. 4. 2019, č. j. [číslo jednací] bylo rozhodnuto tak, že odvolací soud potvrdil rozhodnutí Okresního soudu v Táboře, který svěřil nezletilé děti [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] do pěstounské péče mateřské babičky [jméno] [příjmení], když současně byl nad výchovou nezletilých nařízen dohled. Ze zprávy Základní školy a Mateřské školy Tábor ze dne 13. 11. 2018 vyplývá, že [jméno] je žákyní deváté třídy, ve škole se chová velmi slušně, nosí si učební pomůcky i zadané domácí úkoly. Absence omlouvá otec telefonicky včas, poté zapíše omluvenku také do žákovské knížky. [anonymizováno] chodí na obědy, svačiny nosí, chodí čistě oblečená. Je ochotná a pracovitá, nabízí pomoc, stará se o pořádek ve třídě, plní si povinnosti školní služby. Přestávky trávila ve třídě zamlklá, vzpomínala často na sourozence, kteří jsou v dětském domově

[obec]. Minulý týden se přestěhovala k babičce a tetě, její chování se změnilo, je veselejší, o přestávkách hraje stolní tenis a povídá si se spolužačkami.

21. Ze zprávy [právníká osoba] ze dne 11. 1. 2019 vyplývá, že obžalovaný byl u společnosti zaměstnán v jejich restauraci před více než rokem. V rámci zkušební doby docházel do práce velice nepravidelně, za rok byl v práci cca 30 dnů. Z toho důvodu s ním firma nemohla počítat jako s řadovým zaměstnancem a vykonával pouze pomocné práce. Z opisů evidence přestupků obžalovaného vyplývá, že byl v jednom případě projednáván pro přestupek, a to v roce 2017, a to pro přestupek proti majetku, kdy mu byla uložena pokuta 2 000 Kč. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného se zjišťuje, že byl v minulosti celkem 8x soudně pojednáván, přičemž ani jedno z těchto odsouzení obžalovanému nepřitěžuje. Obžalovaný byl soudy projednáván, počínaje rokem 2002 pro trestnou činnost majetkového charakteru a dále pak zejména pro trestnou činnost související s neplněním vyživovací povinnosti. Ve zkušebních dobách podmíněného odsouzení se osvědčil, případně odsouzení bylo amnestováno, respektive uložené tresty obecně prospěšných prací vykonal, poslední trest obecně prospěšných prací vykonal v roce 2016.

Hodnocení důkazů:

22. Ze shora citovaných důkazů byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku. Provedené důkazy hodnotil soud ve smyslu ust. § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě i v jejich souhrnu. Tvoří dostatečný podklad pro učinění skutkových závěrů, o kterých nejsou důvodné pochybnosti. Shora citované důkazy nejsou ve vzájemném rozporu, umožňují spolehlivě učinit závěr o tom, že se obžalovaný uvedeného skutku dopustil. Skutková zjištění jsou upravena pouze v tom směru, že na základě provedených důkazů nebylo možno učinit jednoznačný a nezpochybnitelný závěr, že obžalovaný vykonal soulož na své dceři poškozené [jméno] [příjmení] ještě předtím, než dovršila 15 let. Oproti podané obžalobě pak soud změnil skutkovou větu taktéž v tom smyslu, že po provedeném dokazování nevyplývalo, že by poškozenou donutil k pohlavnímu styku násilím či pohrůzkou násilí. Pokud soud uvedeným způsobem upravil skutková zjištění oproti podané obžalobě, bylo namístě tyto změny akcentovat i v přílehlavé právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Podrobnější úvahy týkající se skutkových zjištění a právní kvalifikace budou rozvedeny níže.

23. V samém úvodu hodnocení důkazů nutno předeslat, že soud neakceptoval návrh obhájkyně na doplnění dokazování výsledkem svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a zajištěním facebookové komunikace poškozené [jméno] [příjmení]. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že ve věci není nutno provádět další důkazy, jelikož na základě shora uvedených důkazů lze ve věci spolehlivě rozhodnout. Pro úplnost je možno dodat, že zajištění facebookové komunikace prakticky dva roky zpět je technicky prakticky nerealizovatelné a výslech svědkyň [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tj. kamarádky poškozené a pracovnice městského úřadu, by dle názoru soudu další podstatné skutečnosti ve věci nepřinesly. Soud učinil ve spolupráci s policií intenzivní pokusy předvolat svědkyni [jméno] [příjmení], avšak i přes maximální úsilí policejního orgánu se předvolat tuto svědkyni nepodařilo, když dle zjištění policie se tato zdržuje na blíže nezjištěném místě vobvodu města Chomutov. Je sice kontaktní na telefonu, ale účast u hlavního líčení opakovaně odmítá. Soud tedy uzavírá, že ve věci byl zajištěn dostatek důkazů, které umožňují učinit jednoznačné skutkové závěry, které našly svůj odraz ve výrokové části rozsudku.

24. Skutková zjištění soud opírá o výpověď poškozené [jméno] [příjmení] tak, jak ji učinila v přípravném řízení. Soud tuto poškozenou pokládá za věrohodnou, neshledal v její výpovědi žádné podstatné rozpory, a to i přesto, že její výpověď byla poměrně stručná. Takto má soud na mysli zejména tu část výpovědi poškozené, kde uvedla, že obžalovaný na ní vykonával opakovaně soulož, a to nejprve na ubytovně [anonymizováno], posléze na ubytovně v [část obce]. O tom, že k pohlavním stykům mezi obžalovaným a poškozenou dlouhodobě docházelo, svědčí výpověď poškozené, která logicky koresponduje s výpověďmi nezletilých [jméno] [příjmení] a [jméno]

[příjmení] Tyto nezletilé svědkyně přišly náhle a neočekávaně do pokoje, kde se nacházel obžalovaný s poškozenou v posteli, přičemž poškozená ležela na levém boku, obžalovaný ležel taktéž na levém boku přitisknut k jejím zadům a z výpovědi těchto svědkyň a nakonec i obžalovaného vyplynulo, že nebyl v té chvíli oblečen. Reakce obžalovaného v danou chvíli, kdy se evidentně, jak uváděly svědkyně, lekl, a reakce poškozené, která se rozpačitě smála, svědčí o tom, že obžalovaný měl s poškozenou pohlavní styk. Soud poškozenou pokládá za věrohodnou i přesto, že oproti podané obžalobě se nepodařilo prokázat, že by měl obžalovaný s poškozenou pohlavní styk ještě předtím, než dovršila 15 let. Tato skutečnost sice částečně vyplývá z výpovědi poškozené v přípravném řízení, kdy na otázku vrchní komisařky uvedla, že pohlavní styky s otcem začala mít ve 14 letech, nicméně obecně další časová zařazení včetně stěhování a dalších okolností poškozená neuvádí zcela přesně a přesvědčivě. V tomto směru i příslušný znalec z oboru psychologie taktéž uvedl, že při znaleckém zkoumání poškozené, se kterou vedl rozhovor, si poškozená právě časové údaje buďto pletla, či velmi obtížně vybavovala. O tom, že není zcela jednoznačné, že obžalovaný vykonal soulož na poškozené ještě předtím, než jí bylo 15 let, svědčí i časová posloupnost pobytu obžalovaného nejprve na ubytovně [anonymizováno], posléze na ubytovně [část obce] a s tím související pobyt [jméno] [příjmení] taktéž na ubytovně Sport. Tyto důkazy ve svém kontextu spíše svědčí o tom, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo až poté, kdy poškozená dovršila 15 let. V tomto směru pak soud upravil skutkovou větu oproti podané obžalobě, a to tak, že k pohlavním stykům mezi obžalovaným a poškozenou docházelo v blíže nezjištěné době roku 2017, nejméně tedy po [datum]. Pokud v podané obžalobě bylo obžalovanému kladeno za vinu, že donutil poškozenou k souloži tak, že jí držel ruce a poškozená přitom plakala, snažila se obžalovaného kopat a odstrkovat, a ten jí měl hrozit, že pokud mu nevyhoví, tak že jí umístí do dětského domova, tak takový závěr nelze učinit na základě žádného z provedených důkazů. O jakémkoli násilí ze strany obžalovaného nehovoří ani sama poškozená a obžaloba při tomto závěru vycházela z výpovědi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kterým se měla poškozená při popisu těchto událostí poté, kdy byla věc nahlášena na policii, svěřit. Takové zprostředkované svědectví však nemá soud za důkazně natolik hodnotné a jednoznačné, aby bylo možno bez zásadních pochybností usuzovat, že ze strany obžalovaného skutečně k násilí vůči poškozené došlo. Soud má za naprosto nezpochybnitelné, že mezi obžalovaným a poškozenou docházelo k opakovaným souložím, když o tomto závěru nepřímě svědčí i odborné vyjádření z oboru biologie, kdy na trenýrkách obžalovaného byly zajištěny sliny obsahující DNA shodné s DNA profilem poškozené. V tomto směru vyznívá nevěrohodně a nepřesvědčivě obhajoba obžalovaného, že běžně doma smrkají do čistých věcí, které jsou po ruce. Mimoto je nutno zdůraznit, že na tomto oblečení patřící obžalovanému byla zajištěna biologická stopa ve formě slin poškozené. Nevěrohodně a nelogicky pak vyznívá i obhajoba obžalovaného, kdy vysvětloval situaci ve chvíli, kdy do místnosti náhle vešly [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Jeho popis události v tom směru, že zpanikařil a proto vlezl pod deku své dcery, ke které se přitiskl, vyznívá značně nepřesvědčivě. Jakkoli nebylo prokázáno, že by poškozená byla v jiném stavu s obžalovaným, tak i gravidita a provedená interrupce rovněž svědčí pro závěr, že v tomto rozhodném období měla poškozená se svým otcem pohlavní styk. Z vyjádření samotného obžalovaného vyplývá, že při vyšetření u lékaře při shledané graviditě byl s poškozenou přítomen a poškozená za jeho přítomnosti uvedla, že neví, s kým je v jiném stavu. Reakce obžalovaného, který věc dále neřešil, nezjišťoval, s kým dcera čeká potomka, je taktéž nestandardní. Z výpovědi svědkyň [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyplývá, že ještě předtím, než [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] přistihly obžalovaného nahého s poškozenou, byly výrazné indicie, že se obžalovaný ke své dceři nechová otcovsky, že jí nepřiměřeně hlídá a víceméně se k ní chová jako k partnerce. [jméno] [příjmení] dokonce vypověděla, že se obžalovaný pokoušel i o její dceru v době, kdy jí bylo 12 let. Soud má tedy po provedeném dokazování obhajobu obžalovaného za nevěrohodnou a nelogickou. Verze obžalovaného navíc není podpořena žádným dalším důkazem, naopak výpověď poškozené až na určité nuance je pro soud věrohodná, navíc podpořena celou řadou dalších nepřímých důkazů

specifikovaných shora. Je nutno zdůraznit, že u poškozené nebyl zjištěn žádný motiv, proč by měla obžalovanému svojí výpovědí uškodit a přitížit.

25. Pro úplnost se dodává, že nebyl proveden opakovaný výslech poškozené před soudem, když k tomuto závěru soud dospěl po důkladném zvážení všech okolností případu, mj. i v kontextu vyjádření znalce [příjmení] [příjmení], který uvedl, že by výslech poškozené před soudem mohl být pro ni traumatizující vzhledem k její psychické konstrukci a nedostatečné rozumové vybavenosti. Soud má za to, že tyto skutečnosti by v případě jejího opakovaného výslechu před soudem poškozenou potenciaálně ohrožovaly a dovodil, že nezletilou nelze vystavit neúměrnému psychickému zatížení či stresu. Bylo by zbytečně zatěžující u poškozené opětovně vyvolávat nepříjemné vzpomínky na intenzivní zásah do její intimní oblasti. V neposlední řadě má soud výpověď poškozené tak, jak ji učinila v přípravném řízení, za věrohodnou a i z tohoto důvodu nepovažoval soud opakovaný výslech poškozené u hlavního líčení za nutný. Soud při tomto závěru taktéž zohlednil procesní použitelnost výpovědi poškozené z přípravného řízení provedenou za přítomnosti obhájce obviněného i pracovnice orgánu sociálně právní ochrany dětí, kdy obhájce mohl poškozené klást otázky. Je třeba připomenout i ustanovení o ochraně svědků – osob mladších 18 let v podobě zabránění jejich vystavování nepříznivým dopadům na jejich rozumovou, duševní a mravní úroveň, zejména pokud se jedná o oběti sexuálního deliktu, což představuje odraz implementace mezinárodních závazků České republiky do národního práva (viz článek 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte publikované pod č. 104/1991 Sb.) a ochrany práv dětí jako obětí trestných činů (viz § 3 odst. 2 zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/199 Sb. o sociálně právní ochraně dětí ve znění pozdějších předpisů). Je třeba rovněž zdůraznit, že v projednávané věci není odsouzení obžalovaného založeno výlučně na výpovědi poškozené, nýbrž v posuzovaném případě byla vina obžalovaného prokázána i dalšími nepřímými důkazy, tedy soustavou vzájemně na sebe navazujících nepřímých důkazů. Závěrem se dodává, že souhlas s přečtením výpovědi poškozené z přípravného řízení, jakožto i souhlas s přečtením protokolů o výpovědích svědkyň mladších 18 let – [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byl dán jak státní zástupkyní, obhájkyní, i obžalovaným ve smyslu ust. § 211 odst. 1 trestního řádu.

Právní kvalifikace

26. V podané obžalobě bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, dále přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku a přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Pokud soud učinil určité změny ve skutkových zjištěních oproti podané obžalobě, kdy nebylo prokázáno, že by obžalovaný násilím, či pohrůzkou násilí donutil poškozenou k pohlavnímu styku souloží, a rovněž nebylo prokázáno, že by se činu dopustil na dítěti mladším 15 let, bylo nutno na tato skutková zjištění reagovat i příležitou právní kvalifikací jednání, kterého se obžalovaný dopustil. Zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, nebo pohrůzkou násilí, nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Podle odst. 2 citovaného ustanovení bude potrestán pachatel, spáchá-li čin uvedený v odst. 1 souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží na dítěti nebo se zbraní. Jak vyplývá ze shora uvedených závěrů, násilí, či pohrůžka násilí, či pohrůžka jiné těžké újmy ze strany obžalovaného nebyla prokázána, nicméně na základě výpovědi poškozené a ze závěrů znaleckého posudku má soud za to, že obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku, to značí, že k takovému činu zneužil bezbrannosti poškozené.

27. Obecně platí, že o zneužití bezbrannosti ve smyslu ust. § 185 odst. 1 trestního zákoníku jde i tehdy, když pachatel vykoná pohlavní styk s dítětem, které v důsledku nízkého věku není vzhledem k okolnostem činu schopné projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, resp. s ohledem na nedostatek své vyspělosti není schopné klást odpor jeho jednání a není ani schopné

pochopit jednání pachatele, zhodnotit důvody k odporu proti jeho jednání a svůj případný nesouhlas dát dostatečně zřetelně najevo (rozhodnutí Nejvyššího soudu 7 Tdo 317/2018). Obecně platí, že pokud jde o zjišťování stavu bezbrannosti u dětí, je třeba vždy zvažovat okolnosti konkrétního případu. U nejmladších dětí bude obvykle spatřována existence bezbrannosti absolutní, neboť jejich duševní vývoj dosud nedospěl do stadia, kdy jsou vůbec schopné pochopit význam pachatelova jednání. U dětí starších je přítomnost stavu bezbrannosti třeba posuzovat velmi citlivě, jelikož tyto si již mnohdy uvědomují škodlivost jednání pachatele, přesto nemusí být natolik duševně a fyzicky vyspělé, aby svůj nesouhlas daly dostatečně zřetelně najevo a dokázaly se účinně bránit. Stav bezbrannosti je vždy pojmem vztahovým, který nevyjadřuje pouze okolnosti na straně oběti, nýbrž zahrnuje rovněž okolnosti na straně pachatele a také další okolnosti případu. Vedle samotného způsobu útoku, jeho místa a času, půjde také o osobnost pachatele a jeho fyzické dispozice, vztah pachatele k oběti, včetně jejich dřívější sociální interakce a případných zkušeností oběti, a v případě blízkých osob také např. o širší aspekty rodinných vztahů. Všechny tyto okolnosti jsou totiž pachateli předem známy, a jsou jím maximálně využívány k dosažení jeho cíle. Výsledkem úvahy o existenci stavu bezbrannosti u dětí proto musí být nejen to, že zda si uvědomovaly, či neuvědomovaly nepatříčnost pachatelova jednání, ale především to, zda i s ohledem na všechny další okolnosti případu disponovaly skutečně účinnou obranou proti útoku pachatele (rozhodnutí Nejvyššího soudu 3 Tdo 1279/2013).

28. V daném případě soud shledal stav bezbrannosti v následujících aspektech:

Poškozená [jméno] [příjmení] byla svěřena do péče otce rozhodnutím Okresního soudu v Táboře a obžalovaný měl tedy povinnost o poškozenou jakožto rodič pečovat. V daném případě ze strany poškozené nepochybně vůči obžalovanému existoval vztah závislosti daný zejména vztahem otec – dcera, kdy prvek bezbrannosti poškozené byl využíván nepochybně především v počátcích jednání obžalovaného. Obžalovaný byl s poškozenou v denním kontaktu, přičemž postupem doby jí prakticky zakazoval styk zejména s dalšími dospělými osobami, nepochybně i proto, aby snížil riziko toho, že se poškozená někomu svěří. Jakkoli poškozené v době, kdy měla pohlavní styky s obžalovaným, bylo již více než 15 let, tak znalec [příjmení] [příjmení] konstatoval, že poškozená trpí poruchou intelektu ve formě lehké mentální retardace a její výkon odpovídá výkonu osmiletého dítěte. I tato skutečnost svědčí o tom, že s ohledem na závislost poškozené na obžalovaném danou jejich vztahem otec – dcera, a i s ohledem na nedostatek její vyspělosti ať už rozumové, či sexuální, nebyla schopna klást obžalovanému účinný odpor, nebyla s to jeho jednání ani schopná zcela pochopit, zhodnotit důvody odporu proti jeho jednání a svůj případný nesouhlas dát dostatečně zřetelně najevo. Z těchto podstatných důvodů má tedy soud za to, že obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 trestního zákoníku, jelikož donutil poškozenou k pohlavnímu styku zneužívaje její bezbrannosti. Lze taktéž uzavřít, že poškozenou donutil k pohlavnímu styku souloží, tak jak má na mysli ust. § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a čin spáchal na dítěti dle písm. b) citovaného ustanovení. Obžalovaný se uvedeného činu dopustil v úmyslu přímém a vzhledem ke všem okolnostem případu, kdy je otcem poškozené, mu byl její věk nepochybně znám. Uvedeným jednáním pak obžalovaný naplnil i skutkovou podstatu přečinu soulož mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku, jelikož vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém, a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, jelikož úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu. Trestného činu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo byť i z nedbalosti ohrozí rozumový, citový, nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho svádí k nemravnému životu. Objektem takového trestného činu je zájem na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. V případě ohrožení rozumového, mravního a citového vývoje jde o jednání, jimiž si dítě osvojuje v důsledku jednání pachatele škodlivé návyky, povahové

rysy, případně sklony a zájmy, které zpravidla vedou (ale nikoli musí vést) k jeho morálnímu úpadku a neschopnosti usměrňovat své chování v souladu s obecnými principy společenské morálky. K naplnění znaků skutkové podstaty přečinu dle § 201 trestního zákoníku není třeba, aby následek nastal, postačuje skutečnost, že došlo k ohrožení rozumového, citového a mravního vývoje dítěte sváděním k nemravnému životu. V daném případě bylo jednání obžalovaného vůči poškozené, kterým ji nutil k opakovaným pohlavním stykům, mimořádně závažné a nelze vyloučit, že toto jednání bude mít pro poškozenou do budoucna natolik nepříznivý vliv, že bude způsobilé ovlivnit její morálku a vyvolat u ní společensky nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským pravidlům, posunout mimo obvyklé normy její sexuální život, či vytvořit předpoklady pro její závadové chování a nemravný život. Obžalovaný nepochybně zasáhl do života poškozené mimořádně hrubým, nežádoucím a zcela neakceptovatelným způsobem. Dopustil se na ni zločinu znásilnění, když jako dospělá autorita (otec), kterého poškozená respektovala, opakovaně a dlouhodobě zasahoval do její pohlavní sféry. Z provedného dokazování a zejména pak ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychologie vyplývá, že toto závadové a vysoce společensky nebezpečné jednání může mít na poškozenou nepříznivý vliv v jejím budoucím životě, a je způsobilé u ní vyvolat nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality a negativně ovlivnit vytváření její identity. Nepochybně obžalovaný porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání činu po delší dobu.

29. Soud proto u obžalovaného shledal za naplněné všechny znaky skutkových podstat shora citovaného zločinu a výše uvedených přečinů.

Trest

30. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, přihlédl k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, mírou zavinění a pohnutkou (§ 39 odst. 2 trestního zákoníku).

31. Obžalovanému je namísto ukládat trest úhrnný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, jelikož je odsuzován za tři trestné činy, byť přečiny byly veskrze marginální ve světle prvního hlavního trestného činu, resp. zločinu. Obžalovaný se dopustil těchto trestných činů vůči vlastní dceři, kdy tato měla v něho jako v otce plnou důvěru. Doba, po kterou se jednání obžalovaný dopouštěl, činila minimálně jeden rok, nešlo tedy o jednorázové či nahodilé jednání. Být v současné době dle vyjádření znalce poškozená netrpí psychickými problémy, nelze vyloučit, že se tak stane v pozdějším věku, kdy bude hledat partnera a zakládat rodinu. Negativně soud hodnotí i tu skutečnost, že v postoji obžalovaného zcela absentuje kritický náhled a lítost nad jednáním, jehož se dopouštěl. Podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožován trestní sazbou v rozmezí od 2 do 10 let. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem dospěl soud ke zcela jednoznačnému závěru, že na obžalovaného je nutno působit trestem represivním, to znamená trestem přímo spojeným s omezením jeho osobní svobody. Trest úhrnný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku uložený pod polovinou zákonem stanoveného rozmezí, konkrétně v trvání 5 let, akcentuje všechny skutečnosti, které je soud povinen při ukládání trestu vážít. Je nutno zdůraznit, že při výměře trestu soud ve prospěch obžalovaného podstatným způsobem zohlednil otázku zmenšené přičetnosti obžalovaného tak, jak byla konkretizována znaleckým posudkem znalkyně MUDr. Herrové. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když soud nezjistil žádné podstatné skutečnosti, které by svědčily pro jeho zařazení do přísnějšího typu věznice, tj. do věznice se zvýšenou ostrahou.

32. S přihlédnutím k charakteru trestné činnosti a závěrům znaleckého posudku bylo rozhodnuto o ochranném opatření ve formě ochranného sexuologického léčení ústavní formou dle § 99 odst.

2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku. Ze znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný spáchal trestnou činnost ve stavu zmenšené přičetnosti a bez absolvování ochranné léčby je jeho pobyt na svobodě nebezpečný. Jakkoli lze předpokládat, že ústavní forma léčby by nemusela trvat nepřiměřeně dlouho, ba naopak, je nezbytné, aby obžalovaný i s ohledem na jeho přístup k věci získal náhled na nesprávnost svého jednání.

Náhrada nemajetkové újmy

33. Poškozená se prostřednictvím svého opatrovníka řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody (na nemajetkovou újmu) ve výši 500 000 Kč. Soud přitakal poškozené, že je namíste poskytnout jí určitou finanční satisfakci. Není pochyb, že u poškozené došlo k závažnému zásahu do jejích osobnostních práv, do práva na svobodu rozhodování v sexuální oblasti. Za nemajetkovou újmu se považuje především příkoří, které se projevuje i jinde než na majetku, např. v osobní sféře. Snížení důstojnosti poškozené, která se uvolila k pohlavnímu styku se svým otcem, je nepochybně značné. Jde o takovou újmu, u níž lze spolehlivě dovozovat, že takový zásah by jako závažnou újmu pocíťoval v podstatě každý. Z tohoto pohledu jsou v posuzované věci splněny podmínky pro úvahy, že tato újma by měla být saturována přiznáním její finanční náhrady a že nelze vystačit jen s nemajetkovým zadostiučiněním. To ostatně obžalovaný sám ani neposkytl (např. omluva, vysvětlení důvodu svého počínání apod.). Za zadostiučinění tak snad lze do jisté míry pokládat jen odsouzení obžalovaného, tento počín však není nadán schopností plnit vůči poškozené reparační (náhradovou) funkci. Je třeba dodat, že v rámci adhézního řízení při rozhodování o nemajetkové újmě soud vycházel z občanskoprávní úpravy, konkrétně z ustanovení § 2951 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku a ustanovení § 2957 téhož zákona. Pokud byl nárok včas a řádně uplatněn, je povinností soudu zkoumat, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku jednání obžalovaného, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda byla takové intenzity, kdy nepostačí morální zadostiučinění a je namíste přiznat poškozené náhradu nemajetkové újmy v penězích. Proto, aby se mohlo o takovou nemajetkovou újmu jednat, je potřeba, aby se ze strany obžalovaného jednalo o takový zásah, který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Musí se jednat o protiprávní zásah a musí zde být příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem. Takovou značnou mírou zásahu do důstojnosti a vážnosti fyzické osoby je zejména újma, kterou tato osoba vzhledem k povaze, intenzitě, časovému rozsahu, případně dalším okolnostem považuje za závažnou, např. v možnosti snížení její důstojnosti. Přestože se při určení výše tohoto zadostiučinění řídí soud volnou úvahou, musí být tato opřena o konkrétní skutková zjištění.

34. Jak již bylo naznačeno shora, kritéria pro stanovení výše této nemajetkové újmy jsou dvě, jednak je to závažnost vzniklé újmy a dále okolnosti, za kterých došlo k porušení osobnostního práva.

35. Závažnost újmy, jak zmíněno již shora, je zde poměrně intenzivní. Jak vyplynulo z psychologického posudku Mgr. Macho, nedošlo u poškozené (prozatím) k rozvoji postraumatické stresové poruchy. K rozvoji postraumatické stresové poruchy nemuselo dojít i vzhledem k osobnosti poškozené, která trpí lehkou mentální retardací, intelektový výkon odpovídá výkonu osmiletého dítěte. Znalec dodal, že vlivem jednání obžalovaného mohlo u poškozené dojít k posunu v oblasti morální a jakkoli k trvalým následkům zřejmě nedojde, nelze tyto vyloučit zejména v době, kdy bude poškozená chtít založit rodinu a hledat si partnera. Jednání obžalovaného nepochybně ohrozilo mravní vývoj poškozené a zasáhlo do jejího psychosexuálního vývoje mimořádně závažným atakem, který mohl posunout její sexuální život mimo obvyklé normy, či vytvořit předpoklady pro její závadové chování. Současně bylo schopné u ní vyvolat osvojení si škodlivých návyků či sklonů, které zpravidla vedou, aniž však musí v daném případě vést, k morálnímu úpadku. Další skutečností je to, že jednání, jemuž byla poškozená vystavena, je nepochybně stigmatizující záležitost. Pokud vyjde najevo v okruhu jejích přátel či kamarádů, čemu se podrobila, takto nepochybně může sekundárně zasáhnout do jejího životního komfortu, do její důstojnosti, společenského uznání, a v návaznosti na to do jejího dalšího psychického i sociálního

rozvoje a uplatnění ve společnosti. Poškozená může být posmívána, může jí to být připomínáno ze strany svých vrstevníků, může být označována handlivými výrazy, které v okruhu dětí nejsou ničím neobvyklým. Jakkoli je naše společnost velmi otevřená k sexuálním otázkám, tak v nejružnějších sociálních skupinách, zvláště u adolescentů, tato otevřenost rozhodně nepanuje a často osoba, která se něčím vymyká, je stigmatizována a vyčleněna z kolektivu buď z venku, ze strany okolí, a nebo se sama svého okolí straní.

36. Skutečnosti, za kterých došlo k zásahu do osobnostních práv poškozené, spočívají v okolnostech trestného činu a samy o sobě extrémě hrozivé nejsou. Obžalovaný neparalizoval poškozenou fyzickým atakem tak, aby se jej extrémě bála, na druhou stranu nelze přehlédnout tu skutečnost, že byla po dobu minimálně jednoho roku vystavena ze strany obžalovaného sexuálním praktikám, kdy tento využíval její bezbrannosti. Poškozená, jak již bylo konstatováno shora, nebyla schopna pochopit jednání obžalovaného a postupem doby jej prakticky považovala za normální.

37. Posledním aspektem, který soud vzal v úvahu při rozhodování o nemajetkové újmě, je zásada proporcionality (přiměřenosti), neboli spravedlivé únosnosti. Tato zásada zohledňuje i majetkové poměry osoby, která má být k náhradě nemajetkové újmy zavázána. Obžalovaný je v současné době nemajetnou osobou bez stálého zaměstnání a s vyhlídkou na výkon trestu, v němž jeho možnosti výdělku budou i při jeho zařazení do věznice s mírnějším režimem výrazně omezeny.

38. Po zvážení všech shora uvedených skutečností nebylo poškozené vyhověno v celém jejím požadavku na zaplacení 500 000 Kč, ale tento nárok byl snížen na 100 000 Kč, když tato částka dle názoru soudu plně odpovídá všem shora popsáním parametrům věci. I částka 100 000 Kč bude nepochybně pro obžalovaného podstatnou zátěží a lze s jistotou předpokládat, že přiznanou částku ve prospěch poškozené nebude schopen uhradit jednorázově. Nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby byl obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života a přiznání zmíněné částky 100 000 Kč tak představuje vyvážený a reálně dosažitelný kompromis mezi konkurujícími si zájmy obžalovaného na straně jedné a poškozené na straně druhé. Pokud poškozená požadovala částku vyšší, tak obligatorně byla se zbytkem nároku odkázána na občanskoprávní řízení dle § 229 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel a druh a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti jeho vůli za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Tábor 13. května 2019

JUDr. Robert Pekárek
předseda senátu